

Lieta C-714/23**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2023. gada 23. novembris

Iesniedzējtiesa:*Landesverwaltungsgericht Tirol (Austrija)***Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2023. gada 22. novembris

Sūdzības iesniedzēja:*Benediktinerabtei Ettal***Atbildētāja iestāde:***Bezirkshauptmannschaft Innsbruck***Pamatlietas priekšmets**

Vai ar kapitāla brīvu apriti ir saderīgs tas, ka lauksaimnieka īstenota lauksaimniecībā izmantojamu zemesgabalu īpašumtiesību iegūšana ir piesaistīta nosacījumam, ka viņš tos var patstāvīgi vai kooperatīvi apsaimniekot, kas nozīmē, ka lauksaimnieka galvenā saimniecība neatrodas nesamērīgi tālu no šiem zemesgabaliem?

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

LESD 263. pants

Prejudiciālie jautājumi

1. **Vai LESD 63. pants ir jāinterpretē tādējādi**, ka tam pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā 1996. gada Tiroles likuma par darījumiem ar nekustamo īpašumu [*Tiroler Grundverkehrsgesetz*] (turpmāk tekstā – “*TGVG 1996*”) 6. panta 3. punkts, saskaņā ar kuru par nekustamā īpašuma darījumiem kompetentajai iestādei ir jāsniedz atļauja lauksaimnieka veiktai tiesību iegūšanai uz lauksaimniecībā izmantojamiem zemesgabaliem 2. panta

5. punkta a) apakšpunkta izpratnē tikai tad, ja tiesību iegūšana nav pretrunā 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem principiem un tiesību ieguvējs pierāda, ka viņš savas saimniecības darbības ietvaros ilgtspējīgi un pienācīgi kooperatīvi apsaimniekos lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu?
2. **Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša:** Vai pastāv objektīvi salīdzināma situācija starp lauksaimnieku, kura lauku saimniecība atrodas ģeogrāfiski netālu no īpašumā iegūstamajiem zemesgabaliem un kurš ir nodomājis iekļaut šo zemesgabalu apsaimniekošanu savas saimniecības darbībā, no vienas puses, un lauksaimnieku, kura lauku saimniecība neatrodas (ekonomiski saprātīgā) ģeogrāfiskā attālumā no īpašumā iegūstamajiem zemesgabaliem un kurš arī neplāno iekļaut to apsaimniekošanu savas saimniecības darbībā, lai tādējādi radītu pienesumu savas saimniecības uzturēšanai, bet gan plāno attiecīgos zemesgabalus nodod vietējo lauksaimnieku rīcībā, tos iznomājot vai uz nenoteiktu laiku piešķirot to nesaistošas lietošanas tiesības [*Prekarium*] apsaimniekošanas nolūkā?
- 2.a **Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša:** Vai efektīvas lauksaimniecības vai mežsaimniecības saimniecību izveide, uzturēšana vai stiprināšana ir kapitāla brīvas aprites ierobežojuma pamatojums, ņemot vērā, ka *TGVG 1996* 6., 7. un 7.a panta noteikumu mērķis ir panākt, lai lauksaimnieki apsaimniekotu lauksaimniecībā izmantojamos zemesgabalus ilgtspējīgi un atbilstoši mērķim savās saimniecībās, tādējādi stiprinot lauku saimniecības un novēršot lauksaimniecības zemes sadrumstalošanu un lietošanas mērķim neatbilstīgu izmantošanu?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

LESD 63.–65. pants.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Tiroles likums par darījumiem ar nekustamo īpašumu (*TGVG 1996*), 1.–7.a pants.

Īss pamatlīetas faktisko apstākļu un procesa izklāsts, kā arī lietas dalībnieku galvenie argumenti

- 1 Ar notariālā aktā iekļautu līgumu benediktīniešu abatija uzdāvināja benediktīniešu mūķeņu klosterim Etālē [*Ettal*] Vācijā, zemesgabalus Šarnicā [*Scharnitz*] Austrijā. Daži no šiem zemesgabaliem ir brīvas platības, bet dažos ir uzbūvēti šķūņi [*Stadel*].
- 2 Sūdzības iesniedzēja (un dāvinājuma saņēmēja) ir saskaņā ar kanoniskajām tiesībām izveidota juridiska persona. Tā Etālē, Vācijā, vada lauku saimniecību,

kas nodarbojas ar augļu un dārzu audzēšanu, kā arī lopkopību un tur vidēji 65 slaucamās govīs. Šī saimniecība atrodas aptuveni 40–45 km attālumā no uzdāvinātajām lauksaimniecības platībām Šarnicā.

- 3 Lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu tirgus vērtība ir aptuveni 330 500 EUR.
- 4 Līdz šim Šarnicā esošo lauksaimniecības zemi vietējie lauksaimnieki apsaimnieko uz viņiem piešķirtu nesaistošu lietošanas tiesību [*Prekarium*] pamata.
- 5 Procedūrā, kurā lauksaimnieki var izrādīt savu interesi [*Interessentenverfahren*], vairākas personas izrādīja interesi iegūt lauksaimniecībā izmantojamus zemesgabalus savā īpašumā.
- 6 Sūdzības iesniedzēja Etālē, Vācijā, valda lauku saimniecību, kurā tur mājlopus. Tiek izmantotas aptuveni 120 ha platībās esošas lauksaimniecības platības un aptuveni 200 ha lielas meža platības. Šim nolūkam nepieciešamā infrastruktūra (ēkas, iekārtas, aprīkojums utt.) ir pieejama. Praktisko darbu saimniecībā veic darbinieki.
- 7 Šarnicas benediktīniešu mūķeņu klostera īpašumā pavisam ir 59 923 m² lauksaimniecībā izmantojamas zemes, 1036 m² meža un 9809 m² apbūves un citas zemes, tostarp dārzi. Vairāk nekā 20 gadus Šarnicas benediktīniešu mūķeņu klosteris lauksaimniecības platības pats vairs neizmanto un tās bez maksas apsaimnieko 4–5 aktīvi lauksaimnieki. Saskaņā ar Šarnicas pašvaldības sniegto informāciju attiecībā uz tālāko dienvidu ēku 2003. gadā tika saņemta par būvniecību kompetentās iestādes atļauja pielāgot lauksaimniecības ēkas atlikušo daļu, kas arī tika īstenota. Saskaņā ar apsekojumiem uz vietas ēka nekad netika izmantota lauksaimniecībai, bet tikai uzglabāšanai un novietošanai.
- 8 Sūdzības iesniedzēja neplāno (pat daļēji) apsaimniekot tai uzdāvinātos zemesgabalus savas lauku saimniecības darbības ietvaros. Šarnicā attiecībā uz līdzšinējo apsaimniekošanu nekas nemainās. Tāpat kā līdz šim lauksaimniecībā izmantojamo zemi bez maksas apsaimnieko vietējie lauksaimnieki uz bez atlīdzības nesaistoši piešķirtu lietošanas tiesību [*Bittleihe, Prekarium*] pamata.
- 9 Ar 2020. gada 30. aprīļa lēmumu *Bezirkshauptmannschaft Innsbruck* [Insbukas iecirkņa pārvaldes iestāde] atteica atļauju tiesiska darījuma veikšanai ar nekustamo īpašumu attiecībā uz īpašumtiesību iegūšanu, būtībā pamatojoties uz to, ka īpašumtiesību ieguvēja procedūrā neesot rīkojusies kā lauksaimniece, ņemot vērā tās zemes iznomāšanas nodomu, un ka tāpēc esot jāveic procedūra, kurā lauksaimnieki var izrādīt savu interesi. Tā kā šīs procedūras ietvaros būtu atrasti vairāki ieinteresēti lauksaimnieki kā iespējamie lauksaimniecības zemes pircēji, esot pastāvējis īpašs atteikuma pamats saskaņā ar *TGVG 1996* 7. panta 1. punkta d) apakšpunktu.
- 10 Ar 2020. gada 20. augusta spriedumu *Landesverwaltungsgericht Tirol* [Tiroles federālās zemes Administratīvā tiesa] noraidīja par šo atteikumu celto sūdzību kā

nepamatotu. Būtībā tā savu lēmumu pamatoja ar to, ka sūdzības iesniedzējai nepiemītot neviena lauksaimnieka iezīme *TGVG 1996* 2. panta 5. punkta izpratnē. Jau tāpēc vien, ka persona tiek kvalificēta kā juridiska persona, kā būtisks kritērijs nevarot tikt konstatēts pienesums apsaimniekotāja un viņa ģimenes iztikas līdzekļiem, tādējādi lauksaimnieka statuss esot izslēgts jau saskaņā ar *TGVG 1996* 2. panta 2. punktu. Tā kā attiecībā uz tiesību iegūšanu sūdzības iesniedzēja nav uzskatāma par lauksaimnieci *TGVG 1996* 2. panta 5. punkta izpratnē, tad pareizi esot piemērots arī *TGVG 1996* 7.a pants un esot uzsākta procedūra, kurā lauksaimnieki var izrādīt savu interesi. Ar ieinteresēto personu modeli tikt ņemta vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūra. Tādējādi patstāvīgas apsaimniekošanas pienākums vairs neesot attiecināms, tā vietā attiecībā uz zemesgabalu esot jākonstatē, ka nav nevienas ieinteresētās personas, kura būtu gatava maksāt atrašanās vietai parasto cenu.

- 11 Par šo spriedumu sūdzības iesniedzēja iesniedza sūdzību Austrijas *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucionālā tiesa).
- 12 *Verfassungsgerichtshof* atcēla šo spriedumu ar 2021. gada 10. marta spriedumu. Savu lēmumu tā būtībā pamatoja ar to, ka, ņemot vērā *TGVG 1996* 6. panta 1. punktā paredzētos atļaujas piešķiršanas nosacījumus, ir jāņem vērā, ka sūdzības iesniedzēja jau ilgu laiku savā atrašanās vietā vada lauku saimniecību. Šajā ziņā (lietu izskatošajai *Verwaltungsgericht*) ir jāpārbauda, cik lielā mērā lauksaimniecisko darbību veic iecelts ordeņa loceklis ar speciālām zināšanām lauksaimniecības jomā, vai tas atbilst *TGVG 1996* 6. panta 1. punktā paredzētajiem atļaujas piešķiršanas nosacījumiem un var tikt pielīdzināts juridisku personu lauksaimnieciskai darbībai.
- 13 Ar 2022. gada 26. jūlija spriedumu *Landesverwaltungsgericht Tirol* celtā sūdzība vēlreiz tika noraidīta. *Landesverwaltungsgericht Tirol* savu lēmumu būtībā pamatoja ar to, ka, pamatojoties uz lauksaimniecības ekspertu atzinumā ietvertajiem konstatējumiem, ir jāpieņem, ka sūdzības iesniedzēja ir lauksaimniece *TGVG 1996* 2. panta 5. punkta a) apakšpunkta izpratnē un ka atbildētāja iestāde ir kļūdaini veikusi procedūru ieinteresētajām personām. Tātad neesot izpildīts (spēkā esošajā) *TGVG 1996* 7. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētais atteikuma nosacījums.
- 14 Tomēr tas, ka Šarnicā esošos lauksaimniecībā izmantojamos zemesgabalus īpašumā iegūst liels zemes īpašnieks Etālē, Vācijā, kas esot nodomājis to apsaimniekošanu uzticēt vietējiem lauksaimniekiem uz nesaistoši piešķirtu izmantošanas tiesību [*Prekarium*] pamata, esot pretrunā *TGVG 1996* 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem principiem.
- 15 Turklāt sūdzības iesniedzēja neesot ticami pierādījusi, ka tā lauksaimniecībā izmantojamos zemesgabalus ilgtspējīgi un pienācīgi kooperatīvi apsaimniekos savas saimniecības darbības ietvaros *TGVG 1996* 6. panta 3. punkta izpratnē, vēl jo vairāk tāpēc, ka tā neesot nodomājusi apsaimniekot tiesvedībā izskatāmos zemesgabalus no savas lauku saimniecības Etālē.

- 16 Sūdzības iesniedzēja par šo spriedumu vēlreiz iesniedza sūdzību *Verfassungsgerichtshof*.
- 17 Savā sūdzībā sūdzības iesniedzēja rezumējot norādīja, ka pašreizējie īpašnieki jau daudzus gadus (katrā ziņā vairāk nekā desmit gadus) ir nodevuši lauksaimniecībā izmantojamos zemesgabalus vietējiem lauksaimniekiem apsaimniekošanai uz nesaistoši piešķirtu lietošanas tiesību [*Bittleihe*] pamata. Vienīgais šķērslis zemes iznomāšanai vietējiem lauksaimniekiem esot bijis neskaidrais attiecīgās lauksaimniecības zemes liktenis izmaiņu dēļ, kādas rada dāvinātājas ordeņa locekļu vecums, un it īpaši izskatāmās tiesvedības iznākums. Potenciālie vietējie lauksaimnieki jau esot apliecinājuši savu interesi. Tas esot zināms arī *Landesverwaltungsgericht Tirol*. Tāpēc neesot saprotams *Landesverwaltungsgericht Tirol* secinājums, saskaņā ar kuru sūdzības iesniedzējas veiktā tiesību iegūšana ir pretrunā efektīvu lauku saimniecību izveidei, uzturēšanai un stiprināšanai. Visbeidzot, šāds lēmums pamatojoties uz tiesiskiem regulējumiem, kas ir pretrunā Savienības un konstitucionālajām tiesībām. Ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2003. gada 23. septembra spriedumu *Ospelt*, C-452/01, *TGVG 1996* 6. panta 1. un 3. punkts un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts esot pretrunā Savienības tiesībām ieviestās patstāvīgās vai kooperatīvās apsaimniekošanā dēļ. Turklāt *TGVG 1996* 6. panta 3. punkts un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts pārkāpjot vienlīdzības principu, jo esot konstatējams kvalificēts Savienības tiesību pārkāpums.
- 18 *Verfassungsgerichtshof* ar 2023. gada 15. jūnija spriedumu atcēla *Landesverwaltungsgericht Tirol* 2022. gada 26. jūlija spriedumu.
- 19 *Verfassungsgerichtshof* savu lēmumu būtībā pamatoja ar šādiem apsvērumiem:

Verfassungsgerichtshof uzskata, ka *TGVG 1996* 6. panta 3. punktā paredzētais kooperatīvās apsaimniekošanas pienākums ietver vismaz daļēju patstāvīgās apsaimniekošanas pienākumu. Tas tostarp izrietot arī no tā, ka likumdevējs ar *TGVG 1996* 6. panta 3. punktu ir vēlējies nodrošināt ģeogrāfiskā tuvuma saikni starp īpašumtiesības iegūstošo lauksaimnieku un īpašumā iegūstamo lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu. Savukārt lauksaimniecībā izmantojamā zemesgabala (tālāka) iznomāšana vai nesaistošu tā izmantošanas tiesību [*Prekarium*] piešķiršana vietējiem lauksaimniekiem tieši izraisītu to, ka ne vienmēr varētu tikt nodrošināta ģeogrāfiskā tuvuma saikne. Ja likumdevējs jēdzienā “kooperatīva apsaimniekošana” būtu vēlējies iekļaut arī zemes nomu vai, piemēram, nesaistošas lietošanas tiesības [*Prekarium*], citu federālo zemju vai valstu lauksaimniekiem tiktu pavērtā iespēja saņemt par nekustamā īpašuma darījumiem kompetentās iestādes atļauju.

Eiropas Savienības Tiesa spriedumā *Ospelt* esot norādījusi, ka ierobežojošais nosacījums par patstāvīgu apsaimniekošanu ne vienmēr ir nepieciešams (*Vorarlberger Grundverkehrsgesetz* [(Forarlbergas) likuma par darījumiem ar nekustamo īpašumu] mērķu sasniegšanai: Proti, patstāvīgas apsaimniekošanas prasība esot pretrunā zemesgabala atsavināšanai arī tad, ja pārdošanas brīdī

zemesgabalu apsaimnieko nevis īpašnieks, bet gan nomnieks un jaunais īpašnieks (kas pats neapsaimniekotu zemesgabalu) apņemas saglabāt nosacījumus par to, ka zemesgabalu patstāvīgās apsaimnieko šis pats nomnieks (*Ospelt*, 51. punkts). Turklāt spriedumā *Ospelt* (53. punkts) Eiropas Savienības Tiesa esot norādījusi, ka ierobežojošie nosacījumi lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu īpašumtiesību iegūšanai ne visos gadījumos ir nepieciešami, ņemot vērā (Forarlbergas) likuma par darījumiem ar nekustamo īpašumu mērķu sasniegšanu. Ciktāl valsts iestādes (Forarlbergas) likumu par darījumiem ar nekustamo īpašumu interpretējot tādējādi, ka iepriekš minēto atļauju var piešķirt personām, kas nav lauksaimnieki vai mežsaimnieki, neatkarīgi no patstāvīgas apsaimniekošanas un uzturēšanās pienākuma, ja tās sniedz nepieciešamās garantijas par šo zemesgabalu izmantošanu lauksaimniecībā vai mežsaimniecībā, kapitāla brīva aprīte netiekot ierobežota vairāk, nekā tas ir nepieciešams mērķu sasniegšanai (skat. *Ospelt*, 48.–52. punkts).

Ar pārsūdzēto *Landesverwaltungsgericht Tirol* spriedumu būtībā esot noraidīts sūdzības iesniedzējas pieteikums apstiprināt par nekustamā īpašuma darījumiem kompetentās iestādes atļauju, jo tā neesot ticami pierādījusi, ka savas saimniecības darbības ietvaros ilgtspējīgi un pienācīgi *TGVG 1996* 6. panta 3. punkta izpratnē kooperatīvi apsaimniekos lauksaimniecības zemesgabalus, lai gan joprojām esot paredzēts uzticēt tiesvedībā izskatāmo zemesgabalu apsaimniekošanu vietējiem lauksaimniekiem, piešķirot nesaistošas izmantošanas tiesības [*Prekarium*]. Tāpat uz sūdzības iesniedzēju neesot attiecināma ieinteresēto personu regulējuma darbības joma saskaņā ar *TGVG 1996* 6. panta 4. punktu kopsakarā ar 7.a pantu tās lauksaimnieces statusa dēļ *TGVG 1996* izpratnē.

Tas esot pretrunā Savienības tiesību prasībām, kuras Eiropas Savienības Tiesa ir sīkāk definējusi spriedumā *Ospelt* (50. punkts un nākamie punkti):

Valsts iestādēm nav jāņem vērā valsts tiesību akti, kas to, vai par nekustamā īpašuma darījumiem kompetentā iestāde piešķir atļauju īpašumtiesību nodošanai, jebkurā gadījumā padara atkarīgu no patstāvīgas apsaimniekošanas prasības izpildes. Tā tas var būt, piemēram, ja neviens lauksaimnieks nav pieteicies īpašumtiesību iegūšanai vai ja ir izpildīts kāds no *TGVG 1996* 7.a panta 8. punktā paredzētajiem izņēmumiem.

TGVG 1996 7.a panta 8. punkta f) apakšpunktā esot noteikts, ka par nekustamā īpašuma darījumiem kompetentās iestādes atļauju var piešķirt, neveicot procedūru, kurā lauksaimnieki var izrādīt savu interesi, ja persona, kas nav lauksaimnieks, īpašumā ir ieguvusi lauksaimniecībā izmantojamu zemesgabalu, kurš pēdējo desmit gadu laikā ir kooperatīvi apsaimniekots vienas un tās pašas lauku saimniecības darbības ietvaros un kuram ir būtiska nozīme nomnieka saimniecības darbībā, ciktāl tiek garantēts, ka apsaimniekošanu uz nomas pamata vēl vismaz turpmākos desmit gadus veiks lauksaimnieks, kurš kā pēdējais ir apsaimniekojis šo zemi.

Savukārt, ja lauksaimnieks *TGVG 1996* izpratnē vēlas iegūt īpašumtiesības uz lauksaimniecībā izmantojamu zemesgabalu un, atsaucoties uz *TGVG 1996* 7.a panta 8. punkta f) apakšpunkta izņēmumu (piemēram, lielā attāluma dēļ līdz savai “galvenajai saimniecībai”), nevēlas pats apsaimniekot īpašumā iegūstamo zemesgabalu, bet vēlas to arī turpmāk iznomāt, tad īpašumtiesības iegūstošajam lauksaimniekam ir jāatsaka par nekustamā īpašuma darījumiem kompetentās iestādes atļauja, jo tas neparedz kooperatīvu apsaimniekošanu, lai gan *TGVG 1996* 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta (leģitīmie) mērķi – dzīvotspējīgas lauksaimnieku kopienas uzturēšana un stiprināšana Tirolē, radot, uzturot un stiprinot veiktspējīgas lauku saimniecības un mežsaimniecības, radot, uzturot un stiprinot ekonomiski veselīgus lauksaimniecības un mežsaimniecības zemes īpašumus, kā arī saglabājot un ieviešot lauksaimniecībā un mežsaimniecībā izmantojamu zemes platību ilgtspējīgu visaptverošu apsaimniekošanu –, varētu tikt izpildīti, piemēram, uzticot lietpratīgu apsaimniekošanu nomniekam, tikpat lielā mērā kā tad, ja to attiecīgi (kooperatīvi) apsaimniekotu pats īpašumtiesību ieguvējs vai arī tālākas iznomāšanas gadījumā persona, kas nav lauksaimnieks, ja tā izpildītu *TGVG 1996* 7.a panta 8. punkta f) apakšpunkta nosacījumus. Tādējādi par nekustamā īpašuma darījumiem kompetentās iestādes atļaujas piešķiršana lauksaimniecībā izmantojama zemesgabala īpašumtiesību nodošanai lauksaimniekam katrā ziņā esot atkarīga no tā, vai lauksaimnieks veic patstāvīgu apsaimniekošanu, ko Eiropas Savienības Tiesa savukārt esot atzinusi par neatbilstošu Savienības tiesībām.

- 20 *Verfassungsgerichtshof* 2023. gada 15. jūnija sprieduma dēļ šajā lietā tiek izskatīta jauna pārsūdzības tiesvedība *Landesverwaltungsgericht Tirol*.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 21 Izskatāmā lieta ir līdzīga lietai *Ospelt* (C-452/01). Tajā Tiesa nosprieda, ka atļauju lauksaimniecībā izmantojama zemesgabala īpašumtiesību iegūšanai nevar atteikt, pamatojoties tikai uz to, ka īpašumtiesību ieguvējs pats neapsaimnieko zemesgabalu savas lauku saimniecības darbības ietvaros un ka viņa dzīvesvieta nav saimniecībā (skat. spriedumu *Ospelt*, 54. punkts).
- 22 Tomēr šī lieta ir atšķirīga, jo *TGVG*, kam ir nozīme šajā lietā, nošķir lauksaimniekus no personām, kas nav lauksaimnieki, un šajā gadījumā īpašumtiesību ieguvējs ir lauksaimnieks.
- 23 Saskaņā ar *TGVG* lauksaimniekam ir jāapsaimnieko īpašumā iegūstamais zemesgabals vismaz kooperatīvi (t. i., tas viņam vismaz daļēji ir jāapsaimnieko pašam). No vienas puses, tas nozīmē, ka viņš vēlas to integrēt savā galvenajā saimniecībā un, no otras puses, ka viņa galvenā saimniecība nedrīkst atrasties pārāk tālu no šā zemesgabala.
- 24 Šie divi nosacījumi šajā lietā nav izpildīti, tāpēc ir jānoskaidro, vai tie atbilst Savienības tiesībām un vai sūdzības iesniedzējai pamatoti tika atteikta atļauja iegūt īpašumtiesības uz lauksaimniecībā izmantojamu zemesgabalu.

- 25 *TGVG 1996* mērķis ir pēc iespējas saglabāt lauksaimniecībā izmantojamās platības un nodrošināt to ilgtspējīgu un pienācīgu izmantošanu lauksaimniecībā. Tiesību uz lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu iegūšanai ir jākalpo tam, lai stiprinātu un uzturētu spēcīgu vietējo lauksaimnieku kopienu, it īpaši mazās lauku saimniecības, kuru saglabāšana galu galā ir sabiedrības interesēs (*TGVG 1996* 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts).
- 26 Saskaņā ar šo mērķi īpašumtiesības uz lauksaimniecībā izmantojamiem zemesgabaliem pirmām kārtām jāiegūst lauksaimniekiem ar jau pastāvošu lauku saimniecību vai noteiktu darbības modeli, lai nodrošinātu ilgtspējīgu un pienācīgu lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu apsaimniekošanu, it īpaši integrējot jauniegūtos zemesgabalus īpašumtiesību ieguvēja saimniecībā. Pērkot turpmākas lauksaimniecības platības, ir jāpalielina lauku saimniecības un jāpadara tās konkurētspējīgākas, tādējādi novēršot arī lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu sadrumstalošanu, izmantošanu neatbilstoši paredzētajam mērķim un izšķērdēšanu. Pārvaldības iestādes tiek mudinātas arī pēc iespējas efektīvāk novērst iespējamus apiešanas darījumus, piemēram, īpašumtiesību uz lauksaimniecības zemes platībām iegūšanu spekulatīvos nolūkos vai jaunu atpūtas mājokļu izveidei, ko veic ārvalstu ieguldītāji.
- 27 *TGVG 1996* papildu mērķis ir nodrošināt ilgtspējīgu un ekoloģiski pieņemamu lauksaimniecisku apsaimniekošanu. Tāpēc likuma izpilde ir jāveic, arī ņemot vērā starptautisko 1994. gada Konvenciju par Alpu aizsardzību (Alpu konvencija), kā arī tās papildprotokolus un tajā noteiktos mērķus un stratēģijas. Austrijas Republika un Eiropas Savienība ir Alpu konvencijas līgumslēdzējas puses. Viens no īstenošanas protokoliem ir Protokols par Alpu konvencijas īstenošanu transporta jomā (Transporta protokols). Eiropas Savienība parakstīja un noslēdza Transporta protokolu, pamatojoties uz Padomes Lēmumiem 2007/799/EK un 2013/332/ES.
- 28 Tādējādi kopumā iesniedzējtiesa uzskata, ka jebkurā gadījumā ir nepieciešama Tiesas veikta LESD 63. panta interpretācija attiecībā uz to, vai *TGVG 1996* 6. panta 3. punktā noteiktie atļaujas nosacījumi ir pamatoti un samērīgi, ņemot vērā *TGVG 1996* 7. un 7.a panta un 6. panta 4. punkta noteikumus un *TGVG 1996* mērķi.